

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 24.921 van 24 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2009

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. MELLEEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, verklarende Iraaks staatsburger van Koerdische origine te zijn afkomstig uit Kirkuk in Centraal-Irak verliet Irak op 15 maart 2008 richting Syrie vanwaar u naar Turkije reisde en vervolgens na een kort verblijf in Turkije doorreisde naar België waar u op 14 april 2008 aankwam en één dag later het statuut van vluchteling aanvraagde bij de Belgische autoriteiten. U verklaarde dat u in Kirkuk problemen kende met terroristen. Uw vader had een alcoholwinkel in de Al Tawhra-sstraat in Kirkuk.

U werkte in deze alcoholwinkel. De winkel werd drie tot vier keer beschoten in een periode van een twee- tot drietal maanden. Ook uw woning werd tweemaal beschoten en de drankwinkel werd uiteindelijk in brand gestoken. Bij één van de schietpartijen raakte uw vader gewond. Daarop verlieten u en uw familie Irak. In Turkije werden jullie door de smokkelaar uiteen gehaald en werd u in uw eentje naar België gestuurd. Uw ouders en uw zus bleven achter in Turkije.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige

schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hiervolgende redenen.

Zo dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Kirkuk in Centraal-Irak fundamenteel ondergraven door de identiteitskaart (groene map, stuk 1) en het nationaliteitsbewijs (groene map, stuk 2) die u in het kader van u asielprocedure neerlegde. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (blauwe map, stuk 1 en 2), blijkt immers dat de door u neergelegde identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs volledige namaak betreft. Door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten heeft u getracht doelbewust de Belgische asielinstanties te misleiden. Dit doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan enerzijds de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en anderzijds aan uw verklaarde afkomst uit en verblijf in Kirkuk.

De geloofwaardigheid van uw afkomst uit en verblijf in Kirkuk sinds uw geboorte in 1983 wordt bovendien verder ondergraven door uw beperkte kennis van de "veiligheidsdiensten" onder Saddam Hoessein. U bleek hier echter amper concrete informatie over te kunnen geven zowel qua benaming als qua activiteiten. Gezien uw verklaarde verblijf in Kirkuk van 1983 tot 2008, uw verklaarde Koerdische origine en de alom bekende moeilijke relatie tussen de Koerdische gemeenschap en het Saddam-regime in Irak, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u kan aangeven welke veiligheidsdiensten er actief waren ten tijde van het Regime van Saddam Hoessein en hiernaar gevraagd, daarover bijkomende informatie kan geven. Uw verklaringen dat er een Amn, leger, politie en burgerdienst, een "Jaish" en een "Jaish Al Shabi" waren, zijn echter te vaag om als concrete informatie te worden beschouwd (CGVS, p. 14-16). Gevraagd naar de officiële benamingen of gevraagd naar meer informatie aangaande de "diensten" die u noemde kon u immers amper concrete informatie geven hetgeen voor iemand die als Koerd jarenlang onder het tirannieke Saddam-regime in Kirkuk zou hebben verbleven, weinig aannemelijk is. Zo had u ook nog nooit gehoord van de Jaish al Quds (CGVS, p.16).

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat uw kennis van het politiek-maatschappelijke leven in Kirkuk **voor en na de val** eveneens onvoldoende is om uw verblijf in Kirkuk in de door u aangeven periode van uw geboorte in 1983 tot uw vertrek in 2008 aannemelijk te maken. Zo kan u met betrekking tot de periode **voor de val** het regime van Saddam Hoessein niet aangeven wie de gouverneur van de provincie was (CGVS, p. 12) en kan u evenmin aangeven wie de hoogst geplaatste persoon van Baath was voor Kirkuk in die periode (CGVS, p. 15). U kan weliswaar één naam geven, met name "Shaho" waarvan u aangeeft dat deze persoon gekend was voor zijn slechte reputatie binnen de veiligheidsdiensten maar u kan hierover geen concretere informatie geven (CGVS, p. 15). Voor uw wijk "denkt" u dat de mukthar de lokale vertegenwoordiger van Baath was (CGVS, p. 15) maar als u daar effectief gewoond heeft, dan mag er gezien de alomtegenwoordige aanwezigheid van Baath in het Irak van Saddam Hoessein van u een iets concreter antwoord verwacht worden dan dat u dit "denkt". Bovendien blijkt u niet te weten wie de laatste mukthar onder het regime van Saddam Hoessein dan wel was (CGVS, p. 4). Het door u aangehaalde argument om de naam van de gouverneur voor de val niet te kennen, met name dat u nog jong en klein was is niet gegrond (CGVS, p. 12). U was op het moment van de val van het regime 20 jaar oud. Van iemand van dergelijke leeftijd die zijn hele leven onder het regime van Saddam geleefd heeft mag dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u een minimum aan noties heeft van de vooraanstaande en politiek-maatschappelijk belangrijke individuen. Uw argument dat u er niet in geïnteresseerd was, is evenmin overtuigend. Er werd u immers niet gevraagd naar een diepgaande kennis van het politiek-maatschappelijke bestel van Kirkuk.

Met betrekking tot de periode **na de val** van het regime van Saddam Hoessein is de informatie die u kan geven over het politiek-maatschappelijke leven eveneens onvoldoende overtuigend om uw verblijf aldaar aannemelijk te maken. Gevraagd naar de naam van de gouverneur na de val kan u weliswaar een naam geven, met name Abdollah maar hoe Abdollah verder heet, weet u niet (CGVS, p. 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (blauwe map, stuk 3), blijkt dat de door u gegeven naam niet overeenkomt met de beschikbare informatie. Verder blijkt u ook niet op de hoogte te zijn van wie er voor de Koerdische gemeenschap in de Stadsraad van Kirkuk zetelt en

weet u evenmin wie er aan het hoofd van de Stadsraad staat (CGVS, p. 12-13). Evenmin kan u informatie geven over de vooraanstaande personen van de PUK (Patriottische Unie Koerdistan) en de KDP (Koerdisch Democratische Partij) in Kirkuk hetgeen gezien uw Koerdische afkomst en de alomtegenwoordigheid van deze partijen zeer merkwaardig is (CGVS, p. 13). U blijkt evenmin op de hoogte van welke gewapende organisaties er in Kirkuk actief zijn tegen de Coalitietroepen en de Iraakse autoriteiten (CGVS, p. 13) hetgeen gezien uw verklaringen dat u ook de algemene onveilige situatie in Kirkuk ontvluchtte niet aannemelijk is. Dat u vrij algemeen kan aangeven dat er als er een netwerk ontmanteld wordt men dan wel namen als Ansar Al Islam of voormalige Baath-groepering geeft, is bovendien weinig concreet.

Tot slot werd u gevraagd naar aanslagen in uw wijk, de Hurriya-wijk in Kirkuk. U kon welgeteld één concrete aanslag geven, met name een aanslag op een winkelcentrum in 2006. Wanneer in 2006 dit was wist u niet (CGVS, 5). Niettegenstaande dat waren er volgens uw verklaringen zeer veel aanslagen in uw wijk en ik Kirkuk (CGVS, p. 5-6). Dat u dan echter niet verder komt dan één concrete aanslag aan te halen in 2006 waar u dan nog enkel "van gehoord" bleek te hebben (CGVS, p. 6), laat gezien uw eerder verklaring dat u ook de algemene situatie in Kirkuk ontvluchtte, niet toe nog enig geloof te hechten aan uw verklaringen aangaande uw verblijf in en afkomst uit Kirkuk.

De vaststelling dat u weliswaar een aantal wijken in Kirkuk kan geven en weet dat er een rivier is en dat er een aantal hotels liggen, zijn als elementen op zich echter niet van die aard het niet aannemelijk karakter van uw afkomst en verblijf in Kirkuk, in een ander daglicht te plaatsen. Gelet op het voorgaande zijn uw verklaringen dat u uw hele leven in Kirkuk gewoond zou hebben dan ook niet als aannemelijk te beschouwen. Rekening houdende met uw verklaring dat de problemen die u en uw familie zouden hebben gehad omwille van de alcoholwinkel die u vader had en waar u ook werkte zich afspeelden in Kirkuk, Centraal-Irak (CGVS, p. 6), kan er gezien het bedrieglijk karakter van uw afkomst uit Centraal-Irak aan deze asielverklaringen dan ook geen geloof meer worden gehecht. Gelet op het voorgaande kan er gezien het bedrieglijke karakter van uw asielverklaringen en het bedrieglijke karakter van uw afkomst en verblijf uit Kirkuk, Centraal-Irak, kan uit wat voorafgaat bijgevolg niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neerlegde documenten (identiteitskaart, nationaliteitsbewijs) zijn gezien hun vastgestelde valse karakter niet van die aard dat ze het hetgeen hierboven werd uiteengezet kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

3.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 52 en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: Vreemdelingenwet),

van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève alsook op een schending van artikel 1 van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen.

Verzoeker werpt op dat het aangevoerde gebrek aan kennis te wijten is aan het feit dat hij deze kennis onvoldoende heeft kunnen aantonen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal. Verzoeker stelt vervolgens dat de politieke toestand in Irak hem nooit heeft geboeid en dat hij bovendien slechts 20 jaar oud was ten tijde van het regime van Saddam Hoessein. Aangaande de plaatsen waar aanslagen werden gepleegd in zijn provincie benadrukt hij deze perfect op de kaart te kunnen aanduiden.

3.2. Verzoeker omschrijft niet op welke wijze artikel 52 van de Vreemdelingenwet zou geschonden zijn; derhalve wordt de beweerde schending niet dienstig aangevoerd.

Wat betreft verzoekers stelling als zou hij wel degelijk in aanmerking komen voor het statuut van vluchteling zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, merkt verweerder terecht op dat artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Dit is echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie beroepen om asiel te verkrijgen. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan overeenkomstig artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet onder meer besluiten de hoedanigheid van vluchteling te weigeren, hetgeen hij in casu gedaan heeft in voorliggende beslissing. In dit kader benadrukt verweerder terecht dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker een niet-authentieke identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voorlegde (map landeninformatie) hetgeen een serieuze smet werpt op de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas en beweerde afkomst uit Kirkuk.

Tevens wordt verzoekers geloofwaardigheid inzake zijn beweerde afkomst ondermijnd door het gebrek aan kennis in zijn hoofde met betrekking tot het politiek maatschappelijke leven in Kirkuk ten tijde van zowel voor als na de val van het Saddam-regime. Zo kon verzoeker geen enkele concrete informatie geven over de veiligheidsdiensten die actief waren ten tijde van het regime van Saddam Hoessein (administratief dossier, stuk 3, p.14), wat niet aannemelijk is omwille van de algemeen bekende moeilijke relatie tussen de Koerdische gemeenschap en het Saddam-regime. Verzoeker was tevens onwetend omtrent (i) wie de gouverneur van de provincie was (ibid., p.12) (ii) wie in Kirkuk de hoogst geplaatste persoon van de Baath was ten tijd van het Saddam-regime (ibid., p.15) (iii) de naam van de laatste mukhtar onder het Saddam-regime (ibid., p.4).

Verzoekers kennis van het politiek maatschappelijke leven in Kirkuk na de val van het Saddam-regime wordt ook gekenmerkt door een ernstig gebrek aan kennis aangezien (i) hij niet kon zeggen wie er na de val van het regime gouverneur werd van de provincie (ibid., p.12) (ii) niet weet wie er voor de Koerdische gemeenschap zetelt in de stadsraad van Kirkuk (ibid., p.12-13). Ook het feit dat verzoeker geen informatie kon geven over vooraanstaande personen van de PUK en de KDP (ibid., p.13) doet, gezien diens beweerde Koerdische afkomst, afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Daarenboven is verzoeker vaag omtrent de gewapende organisaties die in Kirkuk actief zijn en concrete aanslagen in diens wijk (ibid., p.6).

Aangaande de bewering dat hij samen met zijn vader een alcoholwinkel openhield moet ook opgemerkt worden dat hij nagenoeg niet in staat was om concrete toelichting te geven over concurrenten (ibid., p.6) hetgeen, tevens gelet op de aangehaalde bedreigingen omwille van deze activiteit, niet plausibel is.

Verzoekers verweer als zou de politieke toestand in Irak hem nooit geboeid hebben alsook diens stelling dat hij nog maar 20 jaar oud was ten tijd van de val van het regime vermogen niet bovenstaande vaststellingen om te buigen. Blijkens het gehoorverslag van het CGVS werd er niet gevraagd naar een diepgaande kennis van het politieke of maatschappelijke bestel in Kirkuk maar naar algemene en publieke feiten en personen die, gezien zijn beweerde afkomst en leeftijd, gekend zouden moeten zijn.

Inzake verzoekers opwerping dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal niet al zijn kennis heeft kunnen meedelen wordt vastgesteld dat hij niet verduidelijkt in welke mate dit dan wel het geval zou zijn geweest, noch toont hij deze bewering aan door middel van concrete elementen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt niet dienstig weerlegd.

Gelet op het voorafgaande toont verzoeker zijn beweerde herkomst uit Kirkuk niet aan en bijgevolg evenmin de daden van vervolging die zich er zouden hebben voorgedaan.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Verzoeker maakt niet aannemelijk afkomstig te zijn van Kirkuk, Centraal-Irak, en toont derhalve niet aan dat hij, aangezien het door zijn verklaringen niet mogelijk is om zijn werkelijke plaats van herkomst te bepalen, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 maart 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.
---------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.